

som ubvides i en betydelig Grad Aar for Aar — og saa beholde en Minister for de andre Sager, der ligge under den nuværende Indenrigsministers Hæjsort. Det var denne Bemærkning, jeg ønskede at ledsage Forslaget med, inden det gaar videre.

Clausen: Jeg kan være fuldstændig enig med den ærede Taler i det allermeste af, hvad han sagde. Jeg har ogsaa kun begæret Ordet for at værgе Finansudvalget imod, at nogen skulde tro, at man, fordi man ikke straks begærede Ordet her, vilde lade denne Sag gaa saadan jævnt hen uden nærmere Overvejelse. Forstod jeg Finansudvalgets ærede Ordfører ret, da han omtalte Sagen, begrundede han Finansudvalgets Stilling dertil saaledes, at man i Finansudvalget ikke havde været i Stand til den Detailundersøgelse, som et saadant Forslag maatte udtræbe. Det er derfor en Selvfølge, at naar Sagen nu bliver henvist til Behandling af et Udvalg, saa er der ikke Tale om andet, end at der vil blive stænket den den tilbørlige Opmærksomhed, og jeg kan være enig med det ærede Medlem i, at det Spørgsmaal, han oplæste, er et Spørgsmaal, som har Krav paa alvorlig Overvejelse, nemlig om ikke en Deling af Indenrigsministeriet maatte være ønskelig, men jeg kan ikke sige andet, end at saaledes, som det stiller sig for mig i Øjeblikket, vil det være et af de Spørgsmaal, som det vil være noget vanskeligt at komme ind paa, noget vanskeligt at løse under den politiske Situation, under hvilken vi leve; men det hindrer jo ikke, at man kan undersøge hele dette Spørgsmaal en rigtig grundig Overvejelse.

Lüttichau: Maa jeg blot tillade mig at knytte nogle ganske faa Udtalelser til de Ytringer, der nu kaldt med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Det, der først blev udtalt af den første ærede Taler, var jo i sin Helhed en Tilslutning til Lovforslaget med Paapegelse af noget andet og større, som han havde fæstet sit Blik paa. Men den Side af Sagen skal jeg lade ligge. Der kan jo ganske vist være meget, der taler for at faa oprettet et Ministerium for Trafikken, men jeg mener dog, at det vilde tjene samtlige Interesser bedre, om man tog skarpt i Øje, hvad der nu er foreslaaet, for at det ikke skal gaa saaledes, at medens Græsset gror, dør Hørsemor. De Overvejelser, det vilde medføre at faa oprettet et helt andet Ministerium, vilde maaste kræve saa lang Tid og saa mange Betragtninger, at der ikke blev noget af at faa oprettet det ny Departement med alt, hvad dertil hører, inden

en saa kort Tidsfrist, som jeg kunde ønske det, og som jeg er vis paa, mange med mig kunde ønske det. Jeg vil derfor ganske lade den Side af Sagen ligge, og den sidste ærede Taler udtalte sig jo ogsaa paa en vis Maade reserveret og vilde helst have denne Sag tagen under Overvejelse. Hvad han i øvrigt tilføjede, forstod jeg som en Tilslutning til det foreliggende Lovforslag i sin Helhed, om ikke et direkte Tilslag om at fremme Sagen med Hurtighed, saa dog en velvillig Udtalelse, som jeg haaber maa føre til en heldig Afgørelse. Det staar for mig klart, at ved Oprettelsen af et nyt Departement som det her foreslaaede, vil det danske Landbrug saa fuldt som nogen anden Institution her i Landet nyde godt af en saadan Forøgelse af Kræfter under Indenrigsministeriet. Det er jo nemlig en overvældende Mængde Landbosager, der nu i Forening med saa mange heterogene Sager, ere henlagte under det Iste Departement under Indenrigsministeriet, og alle disse Sager kræve et overordentligt Arbejde. Der er blandt dem, som meget nøjagtig og udførlig paavist i Motiverne, en Mængde nyt Lovgivningsstof; der er kommet saa mange ny organisatoriske Love paa Landbrugets Omraade — der er heldigvis kommet saadanne Love —, at Sagernes Mangfoldighed under Indenrigsministeriets Iste Departement derved er stegen betydeligt. Der er jo en overordentlig Brevveksling med de forskellige Landboinstitutioner Landet rundt med Hensyn til Husdyrbrugsspørgsmaalet i Henhold til den ny Høstdyrlov. Naar man ser ned ad Rækken af alle de Sager, der ere lagte ind under paa-gældende Departement, og som jeg ikke paa nogen Maade skal indlade mig paa at opregne, saa er der f. Eks. Hedesagen. Hvilke kolossale Dimensioner har ikke denne Sag taget til Held for Landet og til Held især for Sjælland? Derigennem er der kommet en Vekselvirkning med Indenrigsministeriet og en Udveksling af Sager, som bestandig tager og bør tage til, hvis Fremme — ligesom ogsaa de mere egentlige Landbrugssager — med Hurtighed og Nøjagtighed har en stor og overvejende Betydning for hele Landbostanden. Det samme kan siges om adskillige af de Sager, som skulle henlægges til det ny Departement, der foreslaas oprettet, og der behøver jeg blot at nævne Jufferisager og Krediforeningsager for dermed at betegne nogle Brancher, som have taget et overordentligt Opsving, og som bestandig — det haabe vi vist alle — ville vokse sig store. Under dette Departement skulde jo ogsaa de egentlige Næringsager henlægges, og dermed betegnes